

ज्ञापन पत्र

पाउने : श्री एन्टोनियो गुटेरस, महासचिव, संयुक्त राष्ट्र संघ
संयुक्त राष्ट्र संघको मुख्यालय, न्यूयॉर्क, अमेरिका

पठाउने : गम्भिर मानवअधिकार उलंघनका पीडितहरूको राष्ट्रिय संजाल नेपाल

मिति : २०८० असोज २५

बिषय : संक्रमणकालीन न्याय, स्मृति, परिपुरण र फेरि नदोहरिने प्रतिवद्धतामा
नेपाल सरकारको कार्यलाई संयुक्त राष्ट्रसंघको सहयोगका लागि अपिल
।

१. गम्भिर मानवअधिकार उलंघनका पीडितहरूको राष्ट्रिय संजाल भुईँतहका स्थानीय पीडित तथा पीडित समुहहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने राष्ट्रिय संजाल हो । यस संजालमा शसस्त्र द्वन्द्वमा राज्य र विद्रोही दुवैपक्षबाट पीडित भएकाहरू समावेश छन् । यस संजालले पीडितहरूको परिचालन, शसक्तिकरण गर्दै पीडित आन्दोलनलाई जिम्मेवार बनाउदै पीडित केन्द्रित संक्रमणकालीन न्यायको पक्षमा वकालत गर्दै आएको छ ।

२. यस संजाल, संक्रमणकालीन न्याय सम्बन्धि पहलहरू पीडित केन्द्रित, समावेशी, लैंगिक संवेदनशील तथा रुपान्तरणमूखी हुनुपर्ने र यो प्रक्रिया नेपालको मौलिक परिवेश अनुरूप राष्ट्रले स्वामित्व ग्रहण गर्ने खालको हुनुपर्छ भन्ने विश्वास गर्दछ । यद्यपी भुईँतहका स्थानीय पीडितहरूको आवाजलाई नजरअन्दाज गर्दै सरकार, अन्तर्राष्ट्रिय निकाय तथा मानवअधिकार संस्थाहरूले कम सुन्दै आएका छन् । काठमाडौँमा हुने संक्रमणकालीन न्याय सम्बन्धि (माथिबाट तल जाने) पहलहरू स्थानीय परिवेश, पीडितहरूको दैनिक जीवन, प्राथमिकता र आवश्यकता भन्दा धेरै टाढा छन् । जसले गर्दा माथि हुने यि वहसहरू फौजदारी अभियोजन तथा माफीमा केन्द्रित रहे र संक्रमणकालीन न्यायका अन्य महत्वपूर्ण रुपान्तरणमूखी न्यायका तत्वहरूलाई कमजोर बनायो ।

३. यो प्रक्रियामा अन्तर्राष्ट्रिय मानअधिकार संस्थाहरूले नेपालमा कानुनी तथा अभियोजनमूखी न्यायमा वहस केन्द्रित गर्दै आएका छन् । सत्यतथ्य थाहा पाउने र पीडितहरूको आर्थिक सामाजिक न्याय, स्मृति तथा आत्मसम्मानको सुनिश्चितता पीडित समुदायका प्राथमिक लक्ष्य हुन ।

४. पीडितहरूको आवश्यकता सम्बोधन गर्न र पीडित केन्द्रित दृष्टिकोणबाट संक्रमणकालीन न्यायका लक्ष्यहरू प्राप्त गर्न, तत्काल कार्य थालनी गर्न हामी सरकारलाई तिनको विगतको प्रतिवद्धता स्मरण गराउदै हाम्रो सरोकारहरू राख्दछौं ।

५. यसर्थ (क) हाम्रा सरोकारहरू ध्यान दिदै (ख) हाम्रा सुभावाहरूलाई गम्भिरतापूर्वक लिदै, नेपालको शान्ति प्रक्रियाका बाँकी कामहरू: संक्रमणकालीन न्याय मार्फत पीडितहरूको आवश्यकता सम्बोधन गर्न, सत्य उजागर, आत्मसम्मान, परिपुरण, स्मृति र फेरि नदोहरिने सुनिश्चितताका लागि संयुक्त राष्ट्र संघका महासचिवको ध्यानाकर्षण गर्न चाहन्छौं ।

क) सरोकारहरू :

६. यस संजालका निम्न सरोकारहरूमा ध्यान दिन संयुक्त राष्ट्र संघका महासचिवलाई अनुरोध गर्दछौं ।

अ) न्याय प्राप्तमा ढिलाई नगरियोस्

क) हामीले भोगेका हानिहरूको प्रभावकारी सम्बोधन गर्न भएको ढिलाईले वर्षहरू विट्टै जाँदा थप पीडाहरू थपिदै गएका छन् । अधिकांश पीडितहरू तिनका आधारभूत आवश्यकताहरू पुरा नहुँदा चरम अभाव र समस्यामा बाँच्न बाध्य छन् । यस सन्दर्भमा गाउँतहका पीडितहरूलाई काठमाडौँमा हुने अभियोजन तथा आममाफीका वृहत्सम्मले थप निराशा बनाएको छ । विभिन्न वहानामा प्रक्रियालाई थप ढिलाई गर्ने कुनैपनि हप्तक्षेपले पीडितको आवश्यकतामा प्रतिकूल असर पार्छ । त्यसैले हामी महासचिव मार्फत यस प्रक्रियालाई द्रुतगतिमा अधि बढाउन यहाँको सकारात्मक पहलका लागि आग्रह गर्दछौं ।

ख) हामी संक्रमणकालीन न्याय प्रतिको दृष्टिकोणमा देखिएको परिवर्तन तथा हाल सार्वभौम संसदमा विचाराधिन संशोधन विधेयकलाई स्वागत गर्दछौं । यस विधेयकले आयोगहरूलाई लैगिंक तथा अपांगतामैत्री र पीडित केन्द्रित भएर पारदर्शी रूपमा काम गर्नसक्ने अधिकार दिन्छ । साथै यसले आयोगहरूलाई द्वन्द्वका मुल कारणहरू र प्रभाव अध्ययन गर्न र उलंघनहरूको पुनरावृत्ति नहुनेगरी संस्थागत सुधार सिफरिस अधिकार दिन्छ । यो विधेयकले पीडितको परिपुरण, मनोसामाजिक परामर्श, अन्तरिम राहत, क्षतिपूर्ती तथा पुनर्स्थापनालाई अधिकारको रूपमा सुनिश्चित गरेको छ । पीडकहरूको पहिचान, मेलमिलाप वा पीडकहरूलाई माफी वा अभियोजनको सिफरिस गर्ने अधिकार गरेको छ । यस बाहेक यो विधेयकले वेपत्ता पारिएका व्यक्तिको परिवारको आफन्तको सम्पतिको अधिकार सुनिश्चित गर्दछ । यसले वलात्कार तथा यौनजन्य हिंसा पीडित र यातना पीडितको परिपुरणको हकलाई प्राथमिकता दिएको छ । तसर्थ यसमा अनावस्यक ढिलाई नगरी संसदीय प्रक्रियाबाट तत्काल यो विधेयक पारित गर्नका लागि सबै सरोकारवालाहरूलाई प्रोत्साहित गर्न हुन महासचिवलाई आग्रह गर्दछौं ।

आ) संक्रमणकालीन न्यायमा उचित प्रक्रिया अपनाउने

क) आयोगहरू संक्रमणकालीन न्यायका सबैभन्दा महत्वपूर्ण संयन्त्रहरू हुन् । यि आयोगहरू प्रभावकारी भएमा मात्रै तिनले द्वन्द्वका मुल कारण, त्यसको परिणाम र सत्य अन्वेषणका आधारमा सत्य न्याय, परिपुरण र पुनरावृत्ति नहुने सम्बन्धि सिफरिसहरू गर्न सक्छन् । प्रभावकारी आयोगले मात्रै द्वन्द्वकालमा भएका गम्भिर मानवअधिकार उलंघनका अनुसन्धानलाई प्राथमिकता दिन सक्छन् । यस ऐन संशोधन पछि सरकारले उच्चस्तरिय प्रभावकारी आयोग गठनलाई प्राथमिकता दिई सक्षम आयुक्तहरू नियुक्त गर्न व्यापक छलफल र परामर्श शुरु गर्नुपर्छ ।

ख) सरकारले यस पहललाई पीडितहरूको विश्वास आर्जन गर्ने अवसरका रूपमा लिई पीडितका कुराको सुनुवाई हुने प्रयाप्त ठाउँहरू सृजना गर्दै पीडित संजाललाई संक्रमणकालीन न्याय प्रक्रियाको साभेदारका रूपमा लिनुपर्छ ।

ग) तसर्थ हामी महासचिवलाई स्थानीय तहका पीडितहरूको आवाज सुन्न र तिनका आवश्यकताहरू: स्वास्थ्य, शिक्षा, राजगारी, स्मृति तथा मनोवैज्ञानिक सहयोगको पहुँचको आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्न संसदका सदस्यहरूलाई प्रोत्साहन गर्न आग्रह गर्दछौं । संशोधन प्रक्रियामा पीडितहरूको भुईँतहका आवश्यकता, अनुभव र अपेक्षाहरूलाई केन्द्रमा राखिनुपर्छ ।

इ) पीडित अधिकारको सम्मान गर्ने :

क) पीडितको स्मृति, सत्य, न्याय र परिपुरणको समग्र अधिकारलाई सर्वोच्च अदालतको फैसला र अन्तर्राष्ट्रिय मापदण्ड अनुरूप सुनिश्चित गरिनुपर्छ ।

ख) राज्यले पीडितहरूको जीवनयापनमा व्यवहारिक रुपान्तरण र स्थानीय तहमा परिवर्तन ल्याउन सक्ने अर्थपूर्ण तथा विस्तृत परिपुरण निति निर्माण गर्नुपर्छ । परिपुरण निति तथा कार्यक्रमको तर्जुमा, कार्यान्वयन र मुल्यांकनमा पीडित र तिनका संजालको सक्रिय सहभागिता आवश्यक हुन्छ । जहाँ पीडितहरूको दिर्घकालीन सामाजिक राजनितिक परिवर्तन प्रक्रियाहरूमा रचनात्मक भूमिका रहन्छ ।

ग) यातना तथा यौनजन्य हिंसाका पीडितलाई अन्तरिम राहतको व्यवस्था गरिनुपर्छ । वेपत्ता ब्यक्तिका श्रीमति, यातना, वलात्कार र यौनहिंसा जस्ता गम्भिर मानवअधिकार उधनका पीडितहरूलाई मनोसामाजिक परामर्श सेवा उपलब्ध गराउनुपर्छ ।

घ) जवरजस्ती वेपत्ता, वलात्कार तथा यौनजन्य हिंसा, यातना र हत्याका दोषीहरूलाई गम्भिर मानवअधिकार उलंघनका रूपमा कारवाही र सजाय गर्ने माग पीडितहरूको मात्र नभई राज्यको घरेलु र अन्तर्राष्ट्रिय दायित्व हो ।

ई) तत्काल चाल्नुपर्ने कदमहरू :

क) आयोगलाई कामकाजी, नतिजामूखी, पीडित केन्द्रित र भरपर्दो बनाउन ऐन संशोधन पश्चात आयोग पुर्नगठकनकालागि सरकारले तत्काल पारदर्शी र विश्वसनिय प्रक्रियाको थालनी गर्नुपर्छ ।

ख) पीडितलाई न्यायबाट वञ्चित गर्ने, प्रक्रियामा बाधा पुर्याउने र पीडितहरूलाई विभाजित गरि संक्रमणकालीन न्याय प्रक्रियालाई हानि पुर्याउने विभिन्न स्वार्थ समुहका गतिविधीको निगरानी राख्दै त्यस्ता कार्यलाई सामुहिक रूपमा निरुत्साहित गर्नुपर्छ । दातृनिकाय तथा संघसंस्थाहरूले त्यस्ता स्वार्थ समुहलाई गरिने सहयोग बन्द गरिनु पर्छ ।

ग) पीडितहरूले खोजेको सत्य, न्याय, परिपुरण र फेरि यस्तो नहोस भन्ने सुनिश्चितताको लागि स्थानीय, राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा वकालत जारी राख्नुपर्छ । संक्रमणकालीन न्यायलाई पीडित केन्द्रित, ब्यवहारिक र प्रभावकारी बनाउन पीडितहरूको नेतृत्वमा देशभर पीडित परिचालन र तिनका गतिविधीलाई जिवित र संगठित गर्नुपर्छ । जसले आम पीडितहरूको पक्षमा नितिगत वकालतलाई जारी राख्दै भुईतहका पीडितहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन । तसर्थ संक्रमणकालीन न्याय प्रक्रियालाई सहयोग गर्ने संघसंस्थाहरूले स्थानीय तहका पीडित र तिनका संगठनहरूलाई प्रत्यक्ष सहयोग गर्नुपर्छ । दातृनिकायहरू, संयुक्त राष्ट्र संघ लगायत कूटनिक नियोगहरूले संचालन गर्ने विकास परियोजनाहरू स्थानीय पीडितहरूलाई प्रत्यक्ष सहयोग पुग्नेगरी विस्तृत परिपुरण कार्यक्रमहरूसँग जोड्नुपर्छ, जसले स्थानीय पीडितहरूलाई सहयोग र न्याय प्रक्रियालाई रुपान्तरण गर्ने दिशामा योगदान पुर्याउछ ।

घ) हामीले प्रभावकारी संक्रमणकालीन न्याय प्रक्रियामा हुने सबैखाले अवरोधहरूको प्रतिरोध गरिरहनुपर्छ । साथै प्रमाणहरूको संरक्षण, पीडित, साक्षी र पीडित अधिकार रक्षकहरूको सुरक्षा सुनिश्चित गरिनुपर्छ ।

ख) सिफारिसहरू :

अन्तर्राष्ट्रिय मानवअधिकार समुदायलाई

७) अन्तर्राष्ट्रिय मानवअधिकार समुदायले (असल उदेश्य सहित) अंगालेका संक्रमणकालीन न्याय एजेण्डाले द्वन्द्वपीडितहरूको पारस्परिक आवश्यकताहरूलाई वेवास्ता गर्दै जोडले अभियोजन र आममाफीका प्रावधानमा केन्द्रित गर्दै आएका छन् । यस्ता प्रावधानले भुईतहका स्थानीय पीडितका मुद्दा, तिनका संजालले उठाउदै आएका पीडितहरूको व्यापक आवश्यकताहरूलाई नजरअन्दाज गर्दै माथिबाट तल लैजाने वाह्य दृष्टिकोणलाई बढावा दिनुको साथै पीडितहरूको आर्थिक सामाजिक र राजनितिक आवश्यकताहरूसहित तिनका स्थानीय वास्तविकता र प्राथमिकताहरूलाई वेवास्ता गरेको छ ।

८) हाम्रो संजाल अन्तर्राष्ट्रिय संघसंस्था तथा अन्तर्राष्ट्रिय मानवअधिकार समुदायलाई तिनले अंगाल्दै आएका निति र संलग्नतालाई पुनःमुल्यांकन गर्दै अभियोजन केन्द्रित बहसमा मात्रै नअल्झी यथार्थपरक ढंगले पीडित केन्द्रित संक्रमणकालीन तथा रुपान्तरणमुखी न्याय प्रक्रिया र संयन्त्रहरूलाई सहयोग गर्न आह्वान गर्दछ । यस्तो दृष्टिकोणले संरचनात्मक असमानताहरूलाई प्राथमिकता दिनेछ । तसर्थ द्वन्द्व पीडितहरूको आवश्यकता र अधिकारमा आधारित परिपुरणको माग गर्न, सत्य प्राप्तमा पीडितको पहुँचलाई सहज बनाउन, स्थानीय स्तरमा भएका पहलहरूलाई बलियो बनाउन, स्थानीय पीडितहरूलाई प्रत्यक्ष सहयोग गर्न र शसस्त्र द्वन्द्वमा भएका गम्भिर

मानवअधिकार उलंघनका घटनाहरूलाई औपचारिक रूपमा स्विकार गर्ने प्रक्रियामा सहयोग गर्न हामी आग्रह गर्दछौं ।

९) पीडितहरूलाई प्रदान गरिने दिर्घकालीन आर्थिक र राजनितिक सहयोग संयन्त्रहरूको केन्द्रमा पीडितहरूलाई राखिनुपर्छ ताकि पीडितहरूको परिपुरण तथा रूपान्तरणको अभियानमा अन्तर्राष्ट्रिय समुदाय प्रभावकारी साभेदार बन्न सकुन् ।

नेपाल सरकारलाई

१०) नेपालको परिवेशमा स्थानीय पीडितहरूको आवश्यकता सम्बोधन हुनेगरी तत्काल संक्रमणकालीन न्याय संयन्त्र स्थापनागरी काम थालियोस् ।

११) हामी द्वन्द्व पीडितहरूको माग सुनुवाई गर्न र पीडित न्यायको प्रक्रिया अगाडी बढाउन सरकारलाई आह्वान गर्दछौं । कानुनी तथा माफी प्रावधानहरू संशोधन गर्नु महत्वपूर्ण छ । तर यसलाई लम्ब्याएर पीडितहरूको आर्थिक, सामाजिक न्याय, औपचारिक स्विकृती राष्ट्रिय स्मृति लगायत पीडित र तिनका परिवारहरूको लागि पुर्नस्थापकिय न्यायका अन्य क्षेत्रहरूमा गरिने कार्यलाई रोक्नु हुदैन ।

१२) पीडित आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्न र पीडित केन्द्रित दृष्टिकोणबाट संक्रमणकालीन न्यायका लक्ष्यहरू प्राप्त गर्नका लागि आवश्यक कार्य गर्न सरकारलाई आग्रह गर्दछौं । खासगरी प्रमुख राजनितिक दलहरू: नेपाली काँग्रेस, नेकपा एमाले, नेकपा माओवादी केन्द्र र संसदमा रहेका तथा संसद बाहिरका दलहरू समेतले शान्ति सम्झौताको अपुरो मुद्दाको रूपमा रहेका संक्रमणकालीन न्यायलाई नेपालको स्थानीय परिस्थितीलाई महत्व दिदै दृढ राजनितिक इच्छाशक्ति सहितको नेपाली मोडेलमा टुंग्याउन हामी यस संजाल मार्फत नेपाल सरकारलाई आह्वान गर्दछौं ।

गम्भिर मानवअधिकार उलंघनका पीडितहरूको राष्ट्रिय संजाल, नेपालको तर्फबाट

डा. रामकुमार भण्डारी, संयोजक
सम्पर्क : ९८५११२३१०४

भागीराम चौधरी, महासचिव
सम्पर्क : ९८५८०२७७४७

Copied to:

Prime Minister Mr. Pushpa Kamal Dahal 'Prachand'
Office of the Prime Minister of Nepal, Singhadurbar, Kathmandu

Secretariat of the Federal Parliament
C/o Parliamentary Committee on Law, Justice and Human Rights
Singhadurbar, Kathmandu

UN Resident Coordinator Ms. Hanaa Singer-Hamdy
Office of the UN Resident Coordinator in Nepal
UN House, Pulchowk, Lalitpur, Nepal

Volker Turk, High Commissioner, Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
OHCHR, Geneva

Professor Fabian Salvioli, Special Rapporteur on the Promotion of Truth, Justice, Reparation and Guarantees of Non-recurrence

Morris Tidball-Binz, Special Rapporteur on Extra-Judicial , Summary or Arbitrary Executions

Reem Alsalem, Special Rapporteur on Violence Against Women and Girls, it's Causes And Consequences

Aua Balde, Chair-Rapporteur of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances

Top Bahadur Magar, Chairperson, National Human Rights Commission of Nepal

Submitted by:

Ram Kumar Bhandari, PhD

Coordinator

Email: rambhandari3000@gmail.com

Tel.: +977 9851123104

Bhagiram Chaudhary

General Secretary

Tel.: +977 9858027747